

Опструкција отпора

Духовници су за ово наше време говорили да ће догађаји престизати један другог и да ће свет потонути у општи хаос због мноштва безакоња која су се намножила. Човек, дакле, полако преситже животиње у свом скотском безаконом животу и данас се често загледамо у животиње и њихово саосећајно понашање које код човека као да је замрло.

Производња глади

Да би се цела друштва гурнула у још веће безакоње тзв. глобалистичка елита планира и чини све да се човечанство гурне у невиђену глад. Често се о овој могућности говори као фиктивној претњи, но потребно је ипак размотрити стање данашњег друштвеног развоја. У бројним мегаполисима данас живи десетине милиона људи потпуно свикнути на кредибилитет државне управе које како видимо интезивно раде на разорењу сваке нормалности и темељних услова функционисања таквих заједница. Пола светског становништва живи у градовима и тај тренд је развијан дуги низ десетлећа управо због контроле становништва, капитала, друштвених кретања и низа других разлога. Док се полако урушавају ланци санбдевања и производње хране, милијардери филантропи убрзано купују огромна пространства и прогоне велики број власника имања кроз разне захтеве глобалистичких прохтева и лажи. Тако је у последње време у САД већ трећи велики мост доживео удар теретних бродова, док је Блатиморски мост недавно и срушен, надаље затворена је највећа фарма јаја у САД, пале се бројне фарме, док цене хране рапидно расту. Само у прошлој години издано је 6 милиона obroka из тзв. фуд банке у Канади, а када су становници једног америчког града хтели на улици да деле храну и одећу сиромашнима, ухапсила их је полиција. Овде говоримо о земљама развијеног света не узимајући у обзир катастрофално стање на сиромашним континентима.

Чак и на Куби се одвијају велики протести због несташнице хране и електричне енергије. У Европи се одвија прави рат за опстанак приватних имања, док технологија производње хране у зградама које су напуштене често завршава у пламену као скоро једна таква фарма у Минхену. Многи супермаркети у Европи су полупразни или лоше

снабдевени, 50 фабрика умјетног ђубрива у ЕУ је затворено због трошкова. У Пољској је у једном дану одржано чак 600 протеста против мера „зелене агенде“, а у Немачкој је ПДВ на месо скочио са 7% на 19% због наводне добробити животиња. У Кини власти уништају у појединим местима путеве, буквално су раскопавају путеве да би становништво пристало да напусти своја имања и пресели се у велике градове. Због те стратегије у Кини постоје изграђени градови готово потпуно празни чија изградња је коштала и до 100 милијарди долара, неки од тих градова се настоје населити, а неки се минирају због огромних трошкова.

Уз перспективу велике кризе снабдевања храном, 100 градова света је пристало на тзв. план Ц40 у оквиру којег ће бити забрањена употреба меса, млечних производа и аутомобила, док је један милијардер филантроп уложио 60 милиона долара за побољшање укуса умјетног меса које ће се правити од станица људског меса. Поред ове ужасне производње меса постоје планови да се људски остаци користе као ђубриво за земљиште. Проклетство глобалиста је попримило невиђене размере, док најгоре исходе чекају милијарде људи у мега градовима потпуно препуштени овим безумним плановима и условима. Тако да глад која може да се произведе у тим условима практички овиси минимум броја корака одавно пројектованих од тзв. сумануте елите. Дакле, реклама је учинила своје и промене свести пред очигледном опасношћу готово да нема, мада је потпуно видљиво да велики градови служе најгорој глобалистичкој стратегији.

Ратне трубе

Ни ратне трубе не заостају у креирању праве апокалиптичне атмосфере. Поред чињенице да је због страдања хуманитарних радника у Гази враћено 250 тона хуманитарне помоћи, становници Газе пред очима света преживљавају нечувену драму глади. После гађања амбасаде Ирана у Сирији од Израела, стижу претње Ирана да ће Тел Авив и Хаифа бити уништени. У међувремену је хакерским нападом из Министарства правде и здравља као и из базе података путничких агенција у Израелу украдено негде око 300 GB података и делује да се приближавамо великом сукобу. Из 28 земаља света су се већ повукли службеници израелских амбасада, а стоји позив за овом процедуром повлачења и из других земаља света. За то време

Луфтханса Аирлајн, немачки авио превозник, је обуставио летове за Техеран због плана напада Ирана на Израел, док је Афрички годишњи самит избацио Израел са свог заседања. Притом Сирија и Јемен кроз војне параде припремају становништво на велики сукоб, док се милиони људи окупљају у бројним протестима широм света који траже прекид дејстава у Гази.

Надаље, у Немачкој се говори деци да се припреме на рат и ситуацију да њихови родитељи иду у рат, док се у Италији одвијају протести који захтевају излазак и алијансе НАТОа. Опет за то време у општој мобилизацији у Украјини поједини градови се стављају под надзор и контролу циркулације становништва у пуном обиму. Тако дакле, после више година коментарисања о томе да неће бити Трећег светског рата, сада би се могло рећи да бар у тој чињеници имамо консензус.

Стандардно расуло

А код нас стандардно расуло, велеиздајник арчи све што му дође под руку, па у последње време прави од Србије трећи свет који између осталог треба бити депонија нуклеарног отпада 58 нуклеарних електрана у Француској док не договори и са другим „пријатељима“ такве услуге. Велеиздајник, надаље, купује по суманутој цени војне авионе Француске, иако би за ту цену могао да набави војне авионе Руске Федерације у двоструком броју и то четврте плус генерације. Овај поступак Србију неминовно сврстава у НАТО снаге јер за друге активности ови купљени авиони не би имали ауторизацију и били би обичне канте не узимајући у обзир скривене трошкове те куповине баш у вези разних потребних ауторизација продавца.

Но, незаобилазно се задржимо на догађајима везаним уз нестанак мале Данке и опет упитајмо нека питања. Да ли српска полиција и безбедоносне структуре сматрају да је на позив нпр. наше полиције аустријска полиција обуставила истрагу везану уз нестанак Данке и то јеку међународне истраге о трговини децом у Србији и да ли ће бити довољни ови аранжмани са Француском да се та међународна истрага између осталих обустави? Надаље, да ли процедура и ток истраге у Србији изгледа нормално страним истражним професионалцима и да ли се српске институције својим поступцима буквално уваљују још

дубље у бездан наведеног криминала? Да ли породица једног од осумњичених има неког ко није завршио у притвору кад се већ десио и један смртни случај из наведене породице и то баш у притвору? Да ли полицијска структура у оваквој есклацији догађаја око мале Данке не сматра да је у најбољем интересу и ове институције и мале девојчице Данке да истрагу професионално приведу крају? Посебно питајмо, да ли је српска јавност чула за вест да је на Институту за мајку и дете једно дете извршило самоубиство после одузимања из породице од Центра за социјални рад? Сва ова питања указују на невероватно стање институција у Србији, на још невероватнији обим и карактер криминала. Такођер, све указује да се огорчење српске јавности неће моћи увек контролисати празним причама особито када су у причу увучени и шири међународни интереси.

Но, овом приликом проговоримо и о једној сад већ невероватној чињеници и пракси. Многи аналитичари и коментатори се позивају на интегритет и поштење, али уопште не зазиру да сачекају петак и да изнесу ставове и идеје посуђене из најаве излагања на Сабору или из самог излагања на Сабору универзитетских професора, презентујући их као сопствене ставове пред ширим аудиторијем. Подсетимо да је Сабор универзитетских професора у више од 160 излагања и стотинак чланака у више од три и по године рада донео огроман број чињеница и идеја које се могу користити. Инетресантна је ова врста контроле информација или боље рећи режије где се одређене личности и медији ките туђим перјем и ту праксу је веома лако доказати и по датумима појединих заседања Сабора и по темама које после постану теме и националних и алтернативних медија. Да само напоменемо, заседања Сабора су организована у више месеци у периоду здравствене кризе када није било нити једног догађаја у великом Београду особито није било догађаја која су указивала на пресудне одлуке у вези здравственог третмана, последица и размера глобалистичког линча светског становништва. Надаље, на заседањима Сабора се готово први пут говорило о намерама Риа Тинта и компанијама прљаве технологије, излагало се о катастрофалном економском стању и процесу задуживања, заседања Сабора су у једном од ретких формата позивала госте са Косова и Метохије кроз теме КАКО СЕ БОРИТИ ПРОТИВ ВЕЛЕИЗДАЈЕ и КОСОВО И МЕТОХИЈА ДАНАС у намери да се чује глас Срба са КиМ и тако пружи подршка и то је до данас остала пракса коју прате веома ретки

алтернативни медији. Надаље, чланови Сабора су у међувремену били и организатори и учесници више десетина протеста и та чињеница никако није занемарива, али је небитна бројним чиниоцима општег медијског кружока и њихове блокаде.

Дакле, нико заиста не очекује да ће се ова бедна пракса променити, међутим решење ове тешке ситуације у држави Србији свакако неће доћи кроз жонглирање информацијама, контролом појединих личности, контролом окупљања и контролом процеса који би потенцијално могли помоћи изласку из ове уставне кризе. Или боље речено, утисак је данас да се борци за бољу Србију налазе само у Београду. Због описане контроле која превасходно иде најпре од алтернативних медија који се представљају слободним па до националних фреквенција, у медијском простору Србије не постоје личности нити догађаји отпора у другим деловима Србије, а то и јесте примаран циљ велеиздајничко-окупатрске ујдурме да се остави утисак потпуне замрлости и атмосфере пораза. Бројни позиви са заседања Сабора да се у алтернативне медије позову Срби са КиМ на редовној основи као вид посебне подршке опстанку српског народа на КиМ, остао је без одзива. Чак, без одзива остају и позиви алтернативним медијима да објавама помогну породицама којима Центри за социјални рад хоће због немаштине или разних других разлога отети децу. Незаобилазан је закључак, медијски простор у Србији изузимајући отворен велеиздајнички капацитет националних фреквенција, дакле, алтернативни медији држе брану информисању о свим одсудним подухватима и појединаца и организација у целом простору Србије позивајући најчешће кербере власти који обилазе све медијске канале Србије трујући и оно мало правих информација. Наравно, свака част изузецима које редовно истичемо, чији допринос данас чини заиста пресудан допринос свеопштем отпору немани велеиздаје, бездану криминала и распродаји свих ресурса државе Србије. Непобитан је утисак да и поред толико медијског простора, у атмосфери софистициране режије слободе, српски народ не успева да изнедри и окупи родољубиве снаге и један од узрока тог стања је општа медијска опструкција. Ако не буде било других начина, биће потребно да се и од ове прикривене манипулације родољубиве снаге што пре дистанцирају и пронађу начине борбе против глобалистичко велеиздајничке агресије.

Свакако поменимо групу грађана у окупљању у више од 1335 дана пред Скупштином у тихој борби за опстанак.

„Само поштени и истински отпор ће нас извести из овог јадног стања. Поштујмо напоре свих!“

Врчин, 12.4.2024.

Гордана Кангрга-Микулић, двоструки магистар електротехнике, иницијатор и организатор Сабора Унивезитетских Професора у оквиру којег сте сведоци многих излагања наших цењених професора и доктора наука петком у просторијама Ћирилице. Десетине излагања у оквиру Сабора можете погледати на сајту:

www.suprof.org